

Neděle 6.5.2012 – Sbor Církve bratrské v Praze 3

1Kr 3,5-15 „Správné přání a vzácné Boží dary“

Biblický příběh o Šalomounovi nám tak trochu připomíná pohádku. Vždyť kde jinde si může člověk přát ty nejfantastičtější věci?! Snad jen v pohádce, když uloví zlatou rybku, anebo ve snu, kde se mu zdají věci, které se ve skutečnosti nikdy nestaly a ani stát nemohou.

1. Zvláštní sen

To, co nám dnes připadá jako krásný sen anebo pohádková příležitost, se kdysi opravdu stalo. Přihodilo se to mladému izraelskému králi Šalomounovi. Jednou k němu ve spánku promluvil Bůh a řekl mu „*Žádej, co ti mám dát.*“ Připadá nám to dost zvláštní. Ve snu se nám mohou zdát různé podivné a zajímavé věci, ale probuzením všechno končí. – V dnešní době už nejsme zvyklí na přímé Boží oslovení, natož pak na Boží promluvení, když spíme. Boží řeč slyšíme nejčastěji tehdy, když čteme Bibli, když přemýšlíme nad tím, co je v ní zapsáno anebo když slyšíme výklad Písma. Ovšem ve staré izraelské době, kdy lidé Bibli ještě neměli, se to stávalo častěji. Pán Bůh mluvil k lidem přímo, povzbuzoval je, napomínal nebo ukazoval cestu ve snu. – Na druhou stranu to neznámá, že by Pán Bůh nemohl k člověku promluvit nějakým mimořádným způsobem dnes. Může, to ano. Ale nejčastěji mluví tehdy, když jsme při plném vědomí, když můžeme vnímat Boží řeč svými smysly. Pán Bůh hledá cestu k lidskému srdci většinou tím nejjednodušším způsobem. Zkušenosti potvrzují, že víra se rodí ze slyšení. Nečekejme na nějaká zvláštní vidění, sny a zjevení, ale dobře naslouchejme Boží řeči ve srozumitelných biblických textech, kázáních a výkladech.

2. Správné přání

Na začátku jsem řekl, že v pohádce nebo ve snu si můžete přát cokoliv. Není to tak docela pravda. Dokonce i v pohádkách se očekává, že si hrdina bude přát něco správného a moudrého. Náš příběh je v Bibli zapsán na 2 místech: 1Kr 3 a taky 2Pa 1. V obou textech slyšíme stejnou Boží nabídku: „*Žádej, co ti mám dát.*“ Taková příležitost se neopakuje. Ve své odpovědi Pánu Bohu si Šalomoun připomíná, jak velké milosrdenství prokazoval Bůh jeho otci Davidovi a jaká je to výsada, že na královský trůn mohl nyní usednout on, jeho syn. Dobře ví, jak to je: „*jsem příliš mladý, neumím vycházet a vcházet*“ (1Kr 3,7). Mladý král si uvědomuje, že je nezkušený a že na královský úkol sám nestačí. Správně pochopil, že mu Pán Bůh přichází na pomoc. Z Boží nabídky se mu nezatočila hlava, když by si mohl přát vlastně cokoliv, a využívá příležitost tím nejlepším způsobem. Ve svém postavení prožívá velkou odpovědnost a přeje si pro sebe to, co bude dobré zároveň pro celý národ. „*Kéž bys tedy dal svému služebníku srdce vnímavé, aby mohl soudit tvůj lid a dovedl rozlišovat mezi dobrem a zlem*“ (1Kr 3,9). – „*Dej mi tedy moudrost a umění, abych dovedl před tímto lidem vycházet a vcházet*“ (2Pa 1,10). Rozumí se tím každodenní vladařské povinnosti, v širším slova smyslu také celkový způsob života. Ukazuje se, že to byla životní zkouška. Bůh testuje mladého krále a jeho charakter. V této zkoušce Šalomoun obstál. Bible jeho rozhodnutí komentuje slovy: „*Panovníku se líbilo, že Šalomoun žádal o tuto věc.*“ Král si dovedl vybrat správně.... Pán Bůh na jeho rozhodnutí odpovídá velkoryse: „*Protože jsi žádal o toto a nežádal jsi pro sebe ani dlouhý věk ani jsi nežádal bohatství..., učiním podle tvých slov. A dávám ti i to, oč jsi nežádal, bohatství i slávu*“ (1Kr 3,11-13). Takový je náš Bůh! Bohatý a velkorysý!

3. Boží vyučování

Tento příběh máme v Bibli proto, abychom se na něm něčemu naučili. Šalomoun byl král, měl výjimečné postavení a velkou odpovědnost. My jsme obyčejní lidé, ale každý z nás má taky svůj úkol a odpovědnost. Tam, kde jsme, chceme být užitečnými lidmi, milujícími rodiči, spolehlivými pracovníky a dobrými křesťany. Taková je Boží vůle pro nás – tak o tom s námi mluví náš Pán v Bibli. Když myslíme na svůj život a na to, co nás v novém týdnu nebo v nejbližší době čeká, uvědomujeme si podobně jako Šalomoun, že na některé věci nestačíme. Moc potřebujeme Boží pomoc, odvahu i moudrost. Ať už má někdo před maturitou nebo se připravuje ke státnicím. Ať někdo pracuje na náročném projektu anebo někdo jiný cítí únavu a hledá novou motivaci. Při tom se od nás čeká, že všechno zvládneme, že si najdeme čas na rodinu a budeme pomáhat ve sboru. To jsou nároky, které nám často přerůstají přes hlavu a my to všechno stiháme jen s vypětím posledních sil! Králi Šalomounovi přišel Pán Bůh na pomoc s tou exkluzivní nabídkou: „*Žádej, co ti mám dát*“. Nás taková mimořádná událost ve snu sice nepotkala, ovšem jako křesťané víme, že Pán Bůh přichází na pomoc i nám. Víme o tom, že nás miluje, že Mu na nás záleží. Slyšíme Ježíšovo pozvání k odpočinutí a pokoji, povzbuzení k důvěře a k modlitbám. Šalomounovým příběhem nám Pán Bůh ukazuje, jak je důležité umět rozlišovat nejen mezi tím, co je dobré a zlé, ale také mezi dobrým a lepším anebo tím, co je naléhavé, a tím, co je důležité.

4. Co si budeme přát my?

Co bychom odpověděli Pánu Bohu, kdyby se nás zeptal podobně jako izraelského krále kdysi? Uměli bychom správně pojmenovat to, co je v naší situaci nejdůležitější? Šalomoun neprosil, aby nemusel být králem, protože to je těžké. Prosil o Boží moudrost a pomoc k tomu, aby mohl být dobrým králem. Chtěl bych u této myšlenky na chvíli zůstat. Prosit za to, aby zítra nebylo pondělí, abych nemusel do práce, kde mě čeká náročné jednání, složité rozhodování, abych nemusel ke zkoušce, aby se můj partner změnil, aby děti byly hodnější... to všechno jsou přání, která nás napadnou, protože se týkají našeho života a některých problémů. Ale asi tušíme, že Pán Bůh nám ukazuje jinou cestu. – Možná *to první*, co od nás nebeský Otec čeká, je změna postoje. Přijmi svou situaci, přijmi ty konkrétní okolnosti, nečekej, že se zítra probudíš do jiné reality! *To druhé*: důvěřuj Pánu Bohu. Svěř Mu svou situaci a důvěřuj, že Ti pomůže, že Tě provede tím, čeho se bojíš. Chce Ti v tom dát poznat svou milost i moc. *To třetí*: připomínej si, že Bůh nebude měnit okolnosti, ale chce (z)měnit Tebe. To je na víře nádherné a jedinečné, že se nespokojí s polovičatostí, s průměrem, s tím, co je. Křesťan je člověk, který se celý život učí od Krista, který roste duchovně i jako osobnost. To je ideál, to je Boží pozvání. K tomu, abychom rostli jako lidé a křesťané, nám pomáhají také různá životní zastavení, zkoušky a těžkosti. Pán Bůh se o nás v Ježíši Kristu dobře postaral. Připravil ve svém Synu všechno, co k novému životu potřebujeme. Chce, abychom to bohatství Božích darů viděli a abychom z něho žili. Podle Šalomounova příkladu se chceme učit prosit o ty Boží dary, které jsou důležité pro náš další růst, pro zvládání životních úkolů a poslání, které máme od Ježíše Krista. Spasitel Ježíš dává křesťanům slib, který připomíná Šalomounovu zkušenost. „*Hleďte nejprve Boží království a Jeho spravedlnost a všechno ostatní vám bude přidáno.*“ (Mt 6,33) Každý z nás se může přesvědčit o tom, že stojí za to důvěřovat Božím slibům. Bůh je totiž věrný a své sliby plní. Amen.

Bronislav Kaleta